

Nyt Aftenblad.

Løverdagen

— 5 —

d. 29. Januar 1825.

København. Udgivet fra Thieles og trykt i P. D. Kjæppings Bogtrykkerie.

Sang ved den danske National-Fest i Rom, den 28de Januar 1819.*)

I forbums Dage Cimbrers Hær
Voldgæsted Rom,
Dg. spredte Rødsel siern og nære
Hvorhen den kom.
Da hersked Kraft og vilde Mod
I haarde Barm;
Vantrevne Slegt sank i sit Blod
For stærke Arm.
Saa færdes Cimbrer fra Norden.

End mangen Cimbrer vandrer ud
Fra Fædres Land;
Men ei ham drager Orlogsbud
Til Mord og Brænd.
Ham vinker Kunstens blide Land
Til Kunstens Hjem;
Tro vandrer han ved Musers Haand
Ab Banen frem.
Saa færdes de Cimbrer fra Norden.

Dog ei i Sydens blode Favn
Forglemmer han
Den elskete sierne Fødestavn,
Gi Fædres Land;

Men Tanken flyver hen til Nord
Thvor han er,
Dg ingen Plet paa viden Jord
Er ham saa kær.

Saa tenke de Cimbrer fra Norden,
Dg denne Dag er Cimbrers Fest
I gamle Rom,
Dg Bægeret fra Giæst til Giæst
Gaaer flittig om.
Tro Landsmand rækker Landsmand Haand
Dg stemmer i
Med Cimbriske Tunge, Cimbriske Land:
Dig hylde vi
For Frederik Cimbrernes Konning!

S. Schmidt.

Reise-Bemærkninger.

Operaen i Berlin har fortrinlige Sangerinder og Decorationer. Spontini, der anfører Orchestraet, ligger i Strid med Weber, hvem det halve Berlin heller vilde have til Capelmester, saa meget mere, som der stedse heftigere klages over den Fortses Forsommelighed. Jeg var ikke saa lykkelig her at see Fægerbruden, som jeg derimod saae elendigt givet i Hamborg, og udstyret med Decorationer af Cocchi, der var græsseligt outrerede og beregnebe paa den laveste Pøbelsands. Han blev imidlertid frem-

*) Erf. Reiselyren af B. G. Ingemann 2den Deel S. 172—75.

faldt, hvilket snarere burde blevet Demois. Pohlmann til Deel, der, som Anna, holdt det Hele.

Localeet for Malerier. Udstillingen i Dresden findes jeg langt under vort Charlottenborgs. Den Ud-stilling, jeg saae, var som en af vore almindelige, med Undtagelse af en Mængde Blyants-Tegninger, der vistnok vare udmarkede: isvrigt Mangel paa historiske Malerier, men Portraiter i stor Mængde.

Billedgalleriet i München overgaer i mine Tanker det Dresdense i Orden og Rigdom. Dresden praler med sin Madonna af Raphael og med Correggio's Nat, men her hænger hele Vægge fulde af Rembrandt, Rubens og v. d. Werfts; ei at tale om en sjeldent Mængde af Teniers. Ogsaa findes her en Apostle i Legems Storrelse, malet af Raphael, hans og Albrecht Dürers Portraiter, begge malede af Mesterne selv. Af Correggio findes her rigtignok kun smaa Stykker, og mestendeels skizzerede, men desto mere glimter en Marias Himmelkørt af Guido Reni, det skionneste Diet kan see. I det Leuchtenbergiske Gallerie, hvor der ogsaa findes herlige Ting, saae jeg Canova's berømte Gratier, der i mine Tanker ere saare deilige, og vel tor staae ved Siden af Thorvaldsens, der maa ske blot overgaas dem i Ansigternes naturligere Unde.

Reisen igennem Apenninerne til Florents er høist romantisk og med Forbauselse besogde jeg i den mørke Aften og saae med egne Mine det Sted, hvor en evig Flamme staer op af Jordens Skiod i en Omkreds af omrent to Azen. Jeg gik med en behagelig Nædsel midt igennem Flammerne. — Florents kaldes bella, og vistnok med Rette. Herlige Statuer af Michael Angelo, af B. Cellini og Andre pryde Torvene; Hovedkirken er et Pragt-værk, og bugner af Mærkværdigheder. Michael

Angelos Grav er i en af de mindre Kirker, prydet senere med Canova's Arbeider.

Thorvaldsens Atelier i Rom saae vi første Gang i Aftenstunden i største Sil. Dets blege Rigdom foer os, som tuftind hvide Skygger, forbi i den dunkle Aften. Jeg betragtede det Hele med mere Roelighed den næste Dag. Her hjemme har man vistnok almindeligvis et feilt Begreb om en saadan Konstners Atelier: Man troer kun at finde der, hvad han seenest arbeider paa. Langt fra! her findes hele Thorvaldsens aandelige Liv i de syv og tyve Aar, han har levet i Rom, ligefra hans Jason, som nu først staer udført i Marmor, indtil det ham overdragne Gravmæle for den sidst afdøde Pave.

Utallige herlige Byster, hvoriblandt mange Danses (f. Ex. Professor Eckersbergs); Alexanders Triumph (et uhyre Værk); Mars; de tre Gratier; hans lille Hyrdedreng, der ikke giver Oehlenschlägers noget efter; hans Venus; hans høje Jesus, omgivet af tolv mageløse Apostler; Johannes, predikende i Ørken, der allene udgjor septen hele Figurer; Døbe-Englen, hvis Gratie ikke kan udtales, og som han agter at stænke vor Frue Kirke; — disse, og mange flere Værker, udfylde og kunne neppe rummes i fire ualmindelig store Sale, som føre det stolte Navn af Thorvaldsens Studier, og hvor talentfulde unge Mænd af forskellige Nationer bestandigen arbeide under den danske Mesters Øje. Udenfor disse Værksteder ligge store Marmormasser, hvori Guder og Gudinder livlose slumre. Thorvaldsen nævner selv med Glæde vor Frue Kirke, som et Valsfarsted engang i Tiden for Konstnere og Konstydere. Dersom hans Idee, at lade Johannes med sine Omgivelser, der skal smykle Kirkens Frontespice, stobe i Malm, gaaer igennem, hvilken herlig Effect vil dette Konstværk da giore!

Thorvaldsen agter i saa tilfælde selv at styre Stobningen. Ethvert af sine Arbeider for Frue Kirke kalber han et fuldendt Studium, og Kirken selv er han langt fra at være missfornuet med.

Denne herlige Mand tog hjerteligt imod os. Han boer simpelt, men hans Vægge dækkes af mange kostelige Malerier, som han lidt efter anden har samlet sig. Om sine slette Møbler sagde han, at da han bestandigt, skonadt han nu boer henved tredive Aar i Rom, syntes at ligge paa Reisen til sit Hjem, saa havde han ikke anset det Umagen værdt, at anskaffe sig Ting, som han ikke kunde føre med sig. Vi blev ledfagede til ham af Freund, der med al Fver og Elid søger at giøre sig værdig til at nævnes Thorvaldsens Discipel. I hans ikke meget store Atelier findes en smuk Mercur, Grev Stolbergs og Ingemanns Byster, en meget god Pomona, der rober strengt Studium af Antikerne, og adskillige Ting af den nordiske Mythologie.

—

Efterretninger fra Rom.

(Indsendt.)
Thorvaldsen har i disse Dage formet Gravmælet over den afdøde Pave Pius VII i det gule Leer. — Bissen har allerede begyndt at virke, uden i mindste Maade at ville arbeide under Thorvaldsen. Han udkaster Basreliefer og modellerer i denne Lid en Bachantinde, som vist ikke vil bestemme hvad man venter af ham. — Koop er agtet af sine Landsmænd her og særliges yndet af Thorvaldsen, for hvem han i Sommer har uafsladeligen arbeidet. Han har flere Gange malaret copiers Thorvaldsens Portræt, malet af en god tybss Maler. Thorvaldsen

erklærer udtrykkeligen at Koops Copier staar langt over Originalen, og en af dem hænger hjemme hos Thorvaldsen selv blandt flere fortreffelige Malerier. Han har malet Thiele smukt og lignende, og han har desuden udkastet adskillige Tegnestisser, som Thorvaldsen har roet. I Sommer agter han at male et stort historisk Stykke.

Det hellige Aar holder nu Rom i Esilen. Der er udkommet en Forordning, som befaler Briterne at nedtage alle usædelige Malerier fra Væggene og ophænge gudsfrugtige istedet, "paa det at de Fremmede kunne merke, sig at være i de Rettroendes Skiod." Villige ere Damerne paabudne at klæde sig i Sort, og nosie skule Alt, hvad mueligen kunde friste. Imidlertid vil dog Rom med al sin Stilhed bestandigen blive et yndigt Opholdssted. Alt smiler her (i December Maaned) gront og frist Diet insde, Fuglene quidre som ved Sommersiden, og Solen flammer fra Noderne paa Raphaels Villa og varmer mangen Gang næsten til Besvær.

— Her opsteg nyelig en herskende Luftskipperinde, og nedlod sig atter ved Faldestirm fra en overordentlig Hoide. Ved en saadan Lejlighed komme Roms Skionheder for Dagens Lys, og jeg maa tilstaae, at jeg maa ikke endnu aldrig har seet Mage. Især var en Dame maa ikke et Ideal af al quindelig Skionhed. — Om Aftenen var Rom, i Anledning af det hellige Aar, illumineret; det vil si ge, enkelte Lamper med Oliepapir hang højt og her frem, medens nogle Romere med megen Vigighed tændte Lid i nogle Fierdinger paa Gaden. Noget mere latterligt kan ikke tankes. Imidlertid moerede det os, at betragte de forskellige vase Lys- og Skygge-Partier, som derved fremkom.